

בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn מסכת זבחים of ידף ז' of מסכת זבחים. Some of the topics we will learn about include:

טלא לשמה

A קרבן brought with the wrong intention, whether שינוי קודש

For the sake of another קרבן, or שינוי בעלים,

For the sake of someone other than its owner.

The Gemara discusses various scenarios, including: תודה ששחטה לשם שלמים

A קרבן שלמים, a type of קרבן שלמים brought after one merits some form of salvation, was brought as a regular;

שלמים שנשחטו לשם תודה אם שלמים שלמים brought as a קרבן תודה;

תודה ששחטה לשם תודת חבירו

A קרבן תודה was brought for the sake of another קרבן תודה, i.e. a תודה brought for a different reason;

שלא לשמה שינוי שינוי קודש בעלים

> תודה ששחטה לשם שלמים

שלמים שנשחטו לשם תודה

תודה ששחטה לשם תודת חבירו

חטאת ששחטה לשם חטאת

A קרבן חטאת that is slaughtered for the sake of another חטאת, such as Rashi explains;

כגון חטאת חלב שנשחטה לשם חטאת דם

If a חטאת designated for inadvertently eating forbidden fats, was slaughtered for the sake of a חטאת brought for consuming forbidden blood;

חטאת ששחטה

על מי שמחוייב חטאת או עולה

A קרבן חטאת was slaughtered, not for the sake of its owner, but for someone else who was also obligated to bring a עולה or an טולה;

חטאת ששחטה לשם חטאת

> חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת או עולה

טה 🖰

חטאת ששחטה

על מי שאינו מחוייב כלום

A חטאת was slaughtered on behalf of someone else, who was not obligated to bring any קרבן at all;

עולה הבאה לאחר מיתה A vwas brought after its owner died;

עולה דורון היא

 $\boldsymbol{A}$ קרבן עולה is brought as a gift after one receives atonement.

חוץ מן הפסח והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן

If someone slaughtered a קרבן פסח on the afternoon of י"ד on the afternoon of קרבן, or a שלא לשמה at any time, שלא לשמה, the קרבן is invalid.

The Gemara cites many Pesukim as the sources to the above Halachos and that this is true regarding all עבודות.

So, let's review...

The Mishnah on דף ב' ruled כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים

אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה

All קרבנות that were slaughtered for the sake of a different gre nonetheless כשר are nonetheless.

However, their owner has not fulfilled his obligation. As Rashi explains;

צריך להביא אחר לחובתו או לנדרו

If he brought this קרבן to fulfill a Torah obligation or a vow, he must bring another.

The Mishnah then cited an exception:

חוץ מן הפסח והחטאת

הפסח בזמנו

והחטאת בכל זמן

If someone slaughtered a קרבן פסח on the afternoon of י"ד, or a קרבן חטאת at any time, שלא לשמה, the קרבן is invalid.

_1

כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה

All קרבנות that were slaughtered with the wrong intention, are כשר, but their owner has not fulfilled his obligation.

לריך להביא אחר לחובתו או לנדרו

חוץ מן הפסח והחמאת הפסח בזמנו והחמאת בכל זמן

If someone slaughtered a קרבן פסח on the afternoon of י"ד ניסן, or a קרבן תטאת at any time, שלא לשמה the קרבן is invalid.

The Gemara now discusses another type of קרבן שלא לשמה: תודה ששחטה לשם תודת חבירו

If a קרבן חודה, a type of קרבן שלמים brought after one merits some form of salvation, was brought for the sake of another חודה, i.e. a חודה brought for a different reason, there's a Machlokes:

רבה אמר כשרה

Because

תודה לשם תודה נשחטה

And Rashi explains

ועולה לבעלים ®

רבה holds it is valid and the owner has fulfilled his obligation, because after all, it was offered as a קרבן תודה, and so it is considered לשמה.

רב חסדא אמר פסולה לשום שלמים דידיה נשחטה בעינן As Rashi explains אלתה לבעלים ®

Although the קרבן is valid, the owner has not fulfilled his obligation, because the Pasuk says ובשר זבח תודת שלמיו

It must be brought for one's own שלמים, and therefore, it is considered שלא לשמה.

רבה cites a ברייתא as proof:
The Pasuk says
... ובשר זבח תודת שלמיו ...
ביום הקריבו את זבחו ...
And a ברייתא expounds
בא ללמד
בא ללמד
תודה ששחטה לשם שלמים כשרה
שלמים שנשחטו לשם תודה פסולים

A חודה that was brought as a regular שלמים is considered שלמים, while a שלמים brought as a קרבן חודה is considered קרבן חודה is considered שלא , and the owner must bring another Korban.

And the ברייתא explains the difference; because תודה קרויה שלמים

ואין שלמים קרויין תודה

The Pasuk refers to a קרבן תודה as a שלמים, while a שלמים is not called a תודה.

Now, רבה infers from the ברייתא שלמים לשם תודה פסולה הא תודה לשם תודה כשרה

A תודה is considered לשמה if it is brought for another קרבן, and the Gemara at first assumes

This is even if it belongs to someone else. The Gemara concludes, however,

לא. דידיה

It refers only to another קרבן תודה of the same owner.

Therefore, according to הכה, it depends; If one brings a חודה for the sake of someone else's תודה, this is considered שינוי קודש and he must bring another תודה.

If one brings a תודה for the sake of another תודה in which he, himself, is obligated, this is not considered שינוי קודש and it's עולה לבעלים, he does not need to bring another תודה. =====

because

תודה קרויה שלמים ואין שלמים קרויין תודה

The Pasuk refers to a קרבן תודה as a שלמים as a תודה while a שלמים is not called a תודה

הבי infers from the בהיים;

שלמים לשם תודה פסולה הא תודה לשם תודה כשרה

A תודה is considered לשמה if it is brought for another קרבן תודה

The Gemara at first assumes

דתבריה

This is even if it belongs to someone else

The Gemara concludes, however,

לא, דידיה

It refers only to another קרבן תודה of the same owner

Therefore, according to 5,51, it depends;

If one brings a תודה for the sake of someone else's תודה

If one brings a תודה for the sake of another תודה in which he, himself, is obligated

שינוי קודש and he must bring מודה another NOT **שיכוי קודש** and it's עולה לבעלים,

he does not need to bring another מודה

Dedicated By: _

4

The Gemara now cites several rulings of רבא regarding לשמה

1.

חטאת ששחטה לשם חטאת כשירה

As Rashi explains;

כגון חטאת חלב

שנשחטה לשם חטאת דם

A חטאת designated for eating forbidden fats was slaughtered for the sake of a חטאת brought for consuming forbidden blood:

The קרבן is valid, and its owner has fulfilled his obligation, because

ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא

והרי חטאת לשם חטאת נשחטה

The Pasuk says that the חטאת must be slaughtered for the sake of a חטאת, and it was.

However,

לשם עולה פסולה

If the חטאת was slaughtered for the sake of a עולה, it is not valid.

2.

חטאת ששחטה

על מי שמחוייב חטאת

פסולה

If a קרבן חטאת קרבן שאמ slaughtered, not for the sake of its owner, but for someone else who was also obligated to bring a קרבן, the קרבן is not valid, because the Pasuk says וכפר עליו

And we expound

עליו

ולא על חבירו

Dedicated By: _

It must be offered for its owner, not for someone else.

Several rulings of to regarding onl.

חטאת ששחטה לשם חטאת כשירה

כגון חטאת חלב שנשחטה לשם חטאת דם

A חטאת designated for eating forbidden fats was slaughtered for the sake of a חטאת brought for consuming forbidden blood; The קרבן is valid, and its owner has fulfilled his obligation

ושווט אותה לווטאת

אמר רתמנא <u>וה</u>רי תטאת לשם תטאת נשחטה

The Pasuk says the תטאת must be slaughtered for the sake of a תטאת, and it was

לשם עולה פסולה

If the תטאת was slaughtered for the sake of a טולה it is not valid

חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת פסולה

If a קרבן חטאת was slaughtered, not for the sake of its owner, but for someone else who was also obligated to bring a חטאת, the קרבן is not valid

Because the Pasuk says

And we expound עליו ולא על תבירו

It must be offered for its owner, not for someone else

5 However,

על מי שמחוייב עולה כשרה

If it was slaughtered for someone else who is obligated to bring a קרבן is valid, because we expound חבירו דומיא דידיה

במחוייב כפרה כמותו

It is only invalidated if it is offered for someone who also needs atonement.

However.

חטאת ששחטה

על מי שאינו מחוייב כלום

פסולה

If it was slaughtered on behalf of someone else, who was not obligated to bring any מרבן at all, it is not valid,

because

אין לך אדם בישראל

שאינו מחוייב עשה

We assume that everyone needs atonement for a עשה, and חטאת מכפרת על חייבי עשה

מק"ו

Because

על חייבי כריתות מכפרת על חייבי עשה לא כל שכן

If a חטאת atones for חייבי כריתות, it certainly atones for חייבי as well.

And the Gemara adds

מקיבעא לא מכפרא

מקופיא מכפרא

Although it does not atone fully, but it does atone somewhat.

Therefore, it's considered

חבירו דומיא דידיה

במחוייב כפרה כמותו

And it's like

חטאת ששחטה

על מי שמחוייב חטאת

And it's not valid.

על מי שמחוייב עולה כשרה

If it was slaughtered for someone else who is obligated to bring a עולה, the קרבן is valid

Because we expound

תבירו דומיא דידיה במחוייב כפרה כמותו

It is only invalidated if it is offered for someone who also needs atonement

חטאת ששחטה על מי שאינו מחוייב כלום פסולה

If it was slaughtered on behalf of someone else, who was not obligated to bring any קרבן at all, it is not valid

Because

אין לך אדם בישראל שאינו מחוייב עשה

We assume that everyone needs atonement for a עשה

and

חטאת מכפרת על חייבי עשה מק"ו:

על חייבי כריתות מכפרת על חייבי עשה לא כל שכן

If a חייבי כריתות atones for חייבי כריתות, it certainly atones for מייבי עשה as well

And the Gemara adds

מקיבעא לא מכפרא מקופיא מכפרא

Although it does not atone fully, but it does atone somewhat

Therefore, it's considered

חבירו דומיא דידיה במחוייב כפרה כמותו

And it's like

חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת

And it's not valid

6

עולה הבאה לאחר מיתה עולה מיש was brought after its owner died; שחטה בשינוי קודש פסולה בשינוי בעלים כשרה

If it was slaughtered for the sake of a different קרבן, it is valid, but the heirs must bring another קרבן, but if it was slaughtered for the sake of someone else, it is valid, and the heirs do not have to bring another קרבן, because אין בעלים לאחר מיתה

After the owner dies, there is no real owner achieving full atonement, and so it cannot be invalidated by sacrificing it for the wrong owner.

However.

רב פנחס בריה דרב אמי אמר יש בעלים לאחר מיתה

The heir is considered the real owner, and so it is valid, but the heirs must bring another קרבן.

4.

עולה דורון היא

A קרבן עולה is brought as a gift after one receives atonement, because

אי דליכא תשובה

זבח רשעים תועבה

If he would not repent, the קרבן would not bring atonement; on the contrary, the קרבן of a רשע is an abomination, and

אי דאיכא תשובה אי דאיכא

עבר על מצות עשה ושב

לא זז משם עד שמוחלים לו

If he did repent, he would immediately be forgiven, without a קרבן.

Clearly,

דורון הוא

It is brought as a gift.

=====

6

עולה הבאה לאחר מיתה

uds brought after its owner died; שתטה בשינוי קודש פסולה בשינוי בעלים כשרה

If it was slaughtered for the sake of a different קרבן, it is valid, but the heirs must bring another, קרבן,

but if it was slaughtered for the sake of someone else, it is valid, and the heirs do not have to bring another קרבן, because

אין בעלים לאחר מיתה

After the owner dies, there is no real owner achieving full atonement, and so it cannot be invalidated by sacrificing it for the wrong owner.

רב פנחס בריה דרב אמי אמר יש בעלים לאחר מיתה

The heir is considered the real owner, and so it is valid, but the heirs must bring another קרבן.

עולה דורון היא

A קרבן עולה is brought as a gift after one receives atonement, because

אי דאיכא תשובה עבר על מצות עשה ושב לא זז משם עד שמוחלים לו

> If he did repent, he would immediately be forgiven, without a קרבן.

אי דליכא תשובה זבת רשעים תועבה

If he would not repent, the קרבן would not bring atonement; on the contrary, the קרבן of a כאר is an abomination.

Clearly,

דורון הוא
It is brought as a gift.

The Mishnah on דף ב' ruled חוץ מן הפסח והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן If someone slaughtered a סרבן פסח

If someone slaughtered a קרבן פסח on the afternoon of י"ד on the afternoon of קרבן פסח, or a אלא לשמה at any time, שלא לשמה, the קרבן וויען is invalid.

The Gemara first cites the sources for הקרבן פסח: Regarding שינוי קודש, the Pasuk says שמור את חדש האביב ועשית פסח ... And we expound שיהו כל עשיותיו לשם פסח The עבודות must be performed לשמה.

Regarding שינוי בעלים, the Pasuk says ואמרתם זבח פסח הוא לה ויאמרתם זבח פסח הוא ו...

Here, too, we expound
שתהא זביחה לשם פסח
The שתהא וביחה שוד must be performed השלט.
Therefore,
אם אינו ענין לשינוי קודש
תניהו ענין לשינוי בעלים
The extra Pasuk requires לשם בעלים.

8 The Gemara explains

אשכחן למצוה

These Pesukim teach us that we require לשמה. However, לעכב

To invalidate the קרבן שלא לשמה,

הוא

לעכב

בין הכא והכא

The extra word הוא teaches us that שלא לשמה, whether by שלא לשמה is not valid.

The Gemara explains

אשכחן זביחה

These Pesukim discuss the requirement for שחיטה לשם שחיטה בעלים. However, regarding

שאר עבודות

All other עבודות.

הואיל וגלי גלי

Once the Torah reveals that שלא לשמה is invalid by שחיטה, it applies to all עבודות.

Alternately, one Pasuk says

זאת התורה לעולה ולמנחה וגו' ולזבח השלמים

And the next Pasuk says

ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם

And a ברייתא expounds

זה בכור ומעשר ופסח

The second Pasuk adds these three Korbanos. And, הקישו הכתוב לשלמים

The Torah compares all Korbanos including the קרבן פסח to a קרבן שלמים:

מה שלמים

בין שינוי קודש בין שינוי בעלים

בעינן למצוה

אף כל

בין שינוי קודש בין שינוי בעלים

למצוה

Dedicated By: _

Just as a שלמים should be brought לשמה for the קרבן and its owner, all other קרבנות should be brought as well.

as well.

and its owner,

Therefore, Rashi explains, מצוה בפסח ילפינן משלמים

This היקש is the source for the לכתחילה requirement of לשמה. And,

ועשית פסח

לעכב בכל עשיותיו בשינוי קדש

ואמתרם זבח פסח

לעכב בזבחיה בשינוי בעלים

The previously-mentioned Pesukim teach us that the קרבן is not valid שלא לשם by all עבודות, and שלא לשם בעלים by שחיטה.

Furthermore, the comparison to שלמים מה שלמים מה שלמים מה שלמים בין זביחה בין שאר עבודות בין זביחה בין שאר עבודות אף פסח לא חלקת בהן למצוה אף פסח לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות לעכב לכתחילה at least שלמים א ס עבודות שובדיע פסח שלמים א of a עבודות שנדיע even בדיעבד פסח מודיע.

As part of this discussion the Gemara teaches that from the Pasuk

... וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר

We derive that

=====

מכאן למותר הפסח

שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר

ומאי ניהו שלמים

A leftover קרבן פסח; as Rashi explains;

שאבד ונתכפר באחר ונמצא הראשון

The lamb that was designated as the קרבן פסח was lost and he brought another lamb, and the first lamb was later found;

It is brought as a שלמים.

Dedicated By: _____

Therefore, Rashi explains, מצוה בפסח ילפינן משלמים This ילפינן si the source for the אאר requirement of אר. And,

ועקית פסח לעכב בכל עקיותיו בקינוי קדש ואמתרם זבח פסח לעכב בזבחיה בקינוי בעלים

The previously-mentioned Pesukim teach us that the pap is not valid and the by all size, and pris placed by some.

Furthermore, the comparison to שלאים teaches us
מה שלמים
בין זביחה בין שאר עבודות
לא חלקת בהן למצוה
אף פסח
לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות

Just as all אבוחיץ of a שניקם must be אנגר, at least אנתחילה All אוקים of a מססו באים must be אנגר even הגיצה.

As part of this discussion the Gemara teaches that from the Pasuk

וובוות פסוז כה' אכהיך צאן ובקר...

אכאן אאותר דידיסח לידא אדבר דידא אן דיצאן ואן דיבקר ואאי קידו לאקיס

A leftover 100 psp;

שאבד ונתכפר באחר ונמצא הראשון

ne lamb that was designated as the איסם ביסף was lost and he brought another lamb, and the first lamb was later found; It is brought as a ביאול.

